

MEMÒRIA VIOLÈNCIA DE GÈNERE **MANLLEU 2014**

Contingut

PRESENTACIÓ.....	2
ANÀLISIS DE LES DADES	3
1.-CASOS ATESES I EN SEGUIMENT DURANT EL 2014	3
1.1.- Nombre total de casos atesos al llarg del 2014	3
1.2.- Nombre d'altres i baixes entre el 2007 i el 2014.	3
2.- PERFIL DE LES PERSONES ATESES	5
2.1.- Nacionalitat.....	5
2.2.- Edat.....	7
2.3.- Nombre de fills i filles	8
2.4.- Discapacitat.....	10
3.- CARACTERÍSTIQUES DE L'EPISODI DE VIOLÈNCIA REGISTRAT	15
3.1.- Relació de casos atesos amb l'agressor	15
3.2.- Tipus de maltractament.....	16
3.3.- Combinació del tipus de maltractament	17
4.- MESURES LEGALS I DE PROTECCIÓ ADOPTADES	20
CONCLUSIONS.....	22

PRESENTACIÓ

El codi penal defineix el concepte violència de gènere com *el que per qualsevol mitjà o procediment causés a altri menyscabament psíquic o una lesió no definits com a delicte en aquest codi, o colpegés o maltractés d'obra a altri sense causar-li lesió, quan la ofesa sigui o hagi sigut esposa o dona d'aquest o hagi estat lligada a ell per una anàloga relació d'afectivitat fins i tot encara que no hi hagi convivència, o persona especialment vulnerable que convisqui amb l'autor (...)*

El següent document és un recull i anàlisi de les situacions de violència de gènere, en el marc del treball conjunt amb diversos agents del municipi i la comarca implicats en l'atenció de la violència de gènere des de l'any 2003. Es treballa conjuntament des de Mossos d'Esquadra d'Osona, el Centre d'Atenció Primària de Manlleu, la policia local de Manlleu i els serveis socials municipals. Les dades s'inscriuen en un sol registre, gestionat pels serveis socials municipals.

El present recull es basa totes les situacions de violència de gènere de dones de Manlleu ateses per cap dels serveis mencionats al llarg de tot el 2014, tant si l'episodi ha tingut lloc durant el 2014 mateix com si és anterior i durant el 2014 se n'ha fet el seguiment. S'hi contempen tant les dones que han tramitat una denúncia, com les dones de qui es disposa d'informació fidedigna i contrastada i de les se'n fa un seguiment, amb un pla de millora consensuat amb la dona, fins que es dona per finalitzada la intervenció en la situació de violència de gènere.

La finalització de la intervenció pot venir donada per diversos motius: finalització del procés de recuperació de la víctima, canvi de domicili de la víctima fora del municipi, cessació contacte amb l'agressor, decisió professional, defunció de la víctima, defunció de l'agressor o altres.

L'objectiu d'aquest registre és el de poder donar una millor atenció a la persona i al mateix temps obtenir dades fidedignes dels casos atesos, que ens permetin realitzar un anàlisi de la problemàtica al municipi i planificar les actuacions necessàries.

Durant el 2014 s'han realitzat diversos canvis en la base de dades en la que es registren els casos de violència de gènere, per tal de poder augmentar la funcionalitat i facilitar la feina a totes les persones professionals implicades. A finals d'any i principi del 2014, encara som en procés d'adaptació i tot i que tots els casos atesos són registrats, encara manquen algunes dades dels mateixos.

ANÀLISIS DE LES DADES**1.- CASOS ATESES I EN SEGUIMENT DURANT EL 2014****1.1.- NOMBRE TOTAL DE CASOS DEL 2014**

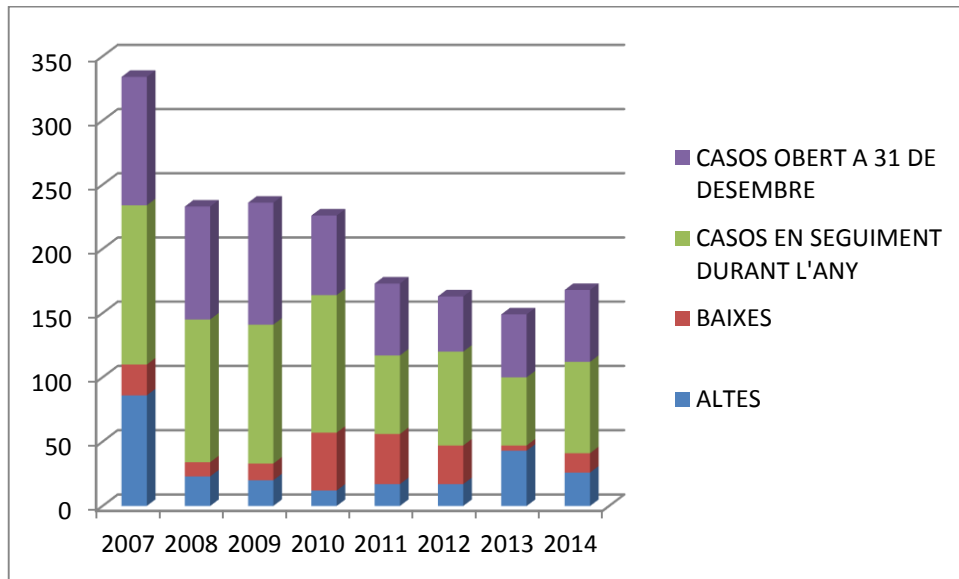
Casos provinents anys anteriors	45
Altes 2014	26
Baixes durant l'any 2014	15
Total dones ateses 2014	71
Total de dones en alta a 31/12/2014	56

1.2.- NOMBRE D'ALTES I BAIXES ENTRE EL 2007 I EL 2014.

En el Gràfic 1 es poden observar les fluctuacions en l'atenció a les dones que pateixen violència de gènere entre el 2007 i el 2014. Esmentar que durant l'any coexisteixen les altes i les baixes.

En comparació amb el 2013, l'any 2014 hi ha hagut més casos en seguiment, més baixes i més casos oberts a data de 31 de desembre de 2014. En canvi, hi ha un nombre inferior d'altes. Cal destacar que al 2013 es van realitzar reformes a la base de dades que van permetre una millor detecció dels casos, havent detecció de casos apareguts anys anteriors.

Les dades en relació al període 2011-2014 es manté força similar, havent una major diferenciació en el nombre de baixes. El 2014 és l'any en el que més nombre de dones han estat ateses a Manlleu. Aquesta data, tot i ser desballestadora, ja que vol dir que hi ha molt casos de dones que pateixen violència de gènere, és positiva en el sentit que s'ha pogut atendre a més dones en tal situació i, per tant, han pogut començar el procés de recuperació.

Gràfic 1: Evolució del nombre total de casos detectats, casos oberts al finalitzar l'any, altes i baixes.

S'observen importants canvis entre els anys que van de 2006-2010 i de 2011-2014, això és degut a que la base de dades va passar de recollir violència domèstica i de gènere, a recollir només dades de violència de gènere, en aplicació de la legislació vigent.

2.- CARACTERÍSTIQUES DELS CASOS DETECTATS

2.1.- PROCEDÈNCIA

A la Taula 1 i la Taula 2 es presenten la quantitat i percentatge de casos de violència de gènere atesos en l'any 2014 i 2013, respectivament, d'acord amb la seva nacionalitat.

La majoria de dones ateses al 2014 (89,2%) procedeixen del Marroc (45,5%) i de l'Estat espanyol (43,7%). La resta de nacionalitats només representen el 10,8% de les dones ateses al municipi per violència de gènere i es reparteixen en les següents procedències: Bolívia amb un 2,8% de les dones i Ghana, Guinea, Mali, Romania, Paraguai i Xile amb el 1,5%.

ANY 2014

Bolívia	2	2,8%
Estat espanyol	31	43,7%
Ghana	1	1,5%
Guinea	1	1,5%
Mali	1	1,5%
Marroc	32	45,1%
Romania	1	1,5%
Paraguai	1	1,5%
Xile	1	1,5%
TOTAL	71	100,00%

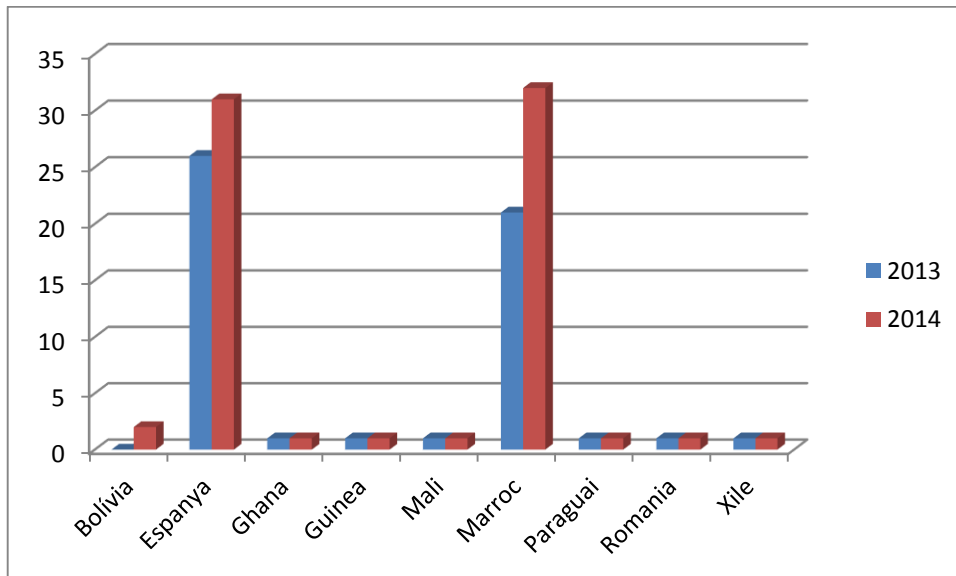
Taula 1. Nacionalitat de les dones ateses durant el 2014

ANY 2013

Estat espanyol	26	49,1%
Ghana	1	1,9%
Guinea	1	1,9%
Mali	1	1,9%
Marroc	21	39,6%
Paraguai	1	1,9%
Romania	1	1,9%
Xile	1	1,9%
TOTAL	53	100,00%

Taula 2. Nacionalitat de les dones ateses durant el 2013

La Gràfica 2 ens presenta la comparativa de les procedències de les dones ateses de l'any 2013 i el 2014. S'observa clarament la predominança pels dos anys de les dones procedents de l'Estat espanyol i del Marroc, amb un augment considerable dels dos col·lectius al 2014.

Gràfic 2. Comparativa de procedències.

2.2.- EDAT

Pel que fa a l'edat de les dones ateses durant el 2014, el gruix es situa a l'edat adulta, entre els 30 i 64 anys, representant el 69,01% dels casos atesos (vegeu Taula 3). La mitjana d'edat se situa en els 39 anys, essent la dona més gran de 78 i la més jove de 19 anys.

	Nombre total	Percentatge
Menys de 18 anys	0	0%
Joventut de 18 a 29	16	22,53%
Edat adulta de 30 a 64	49	69,01%
Majors de 65 anys	1	1,41%
No hi ha informació	5	7,04%

Taula 1. Distribució de les dones per franges d'edat al 2014

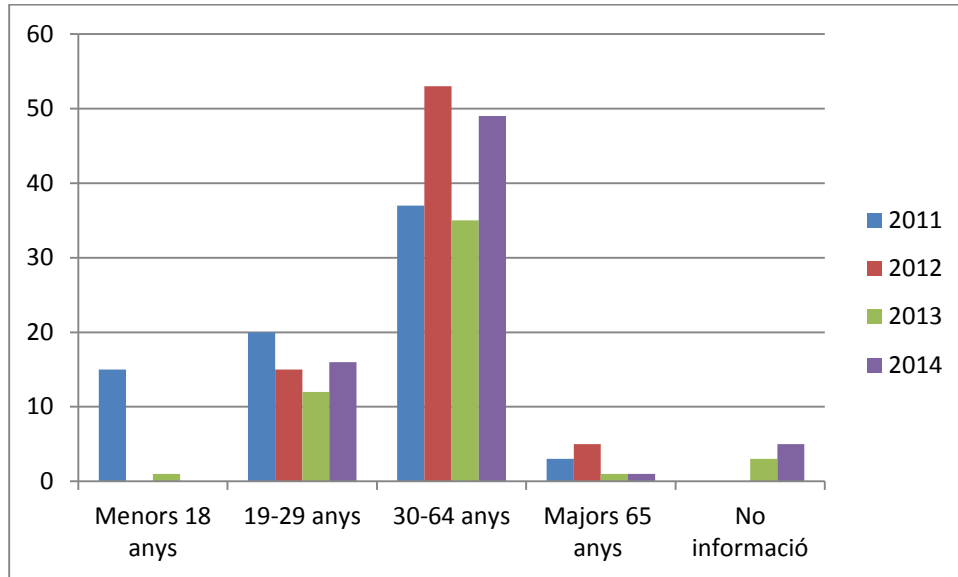
En comparació amb l'any 2013, en el 2014 hi ha hagut un lleuger augment de dones en edat adulta, mantenint-se proporcionalment les dones joves (18-29 anys) i les majors de 65 anys. La dona que en 2013 entrava dins la categoria de menor de 18 anys, en el 2014 ja ha passat a major de 18 i no ha hagut cap dona menor edat atesa a Manlleu per violència de gènere (vegeu Taula 3 i 4).

	Nombre total	Percentatge
Menys de 18 anys	1	1,90%
Joventut de 18 a 29	12	22,60%
Edat adulta de 30 a 64	36	68%
Majors de 65 anys	1	1,90%

Taula 4. Distribució de les dones per franges d'edat al 2013

Les edats de les dones ateses en situació de violència a Manlleu s'ha mantingut estable durant aquest any en comparació amb el 2013. Si es fa la comparativa del 2011 al 2014, s'observa una tendència similar en quan a les edats de les dones ateses, majoritàriament se situen en la franja d'edat entre els 30 i 64 anys. Aquestes edats

coincideixen amb el cicle vital d'estabilització de la parella i creació d'una família amb fills i filles a càrrec (veure gràfica 3).

Gràfic 3. Distribució de les dones per franges d'edat entre el 2011-2014.

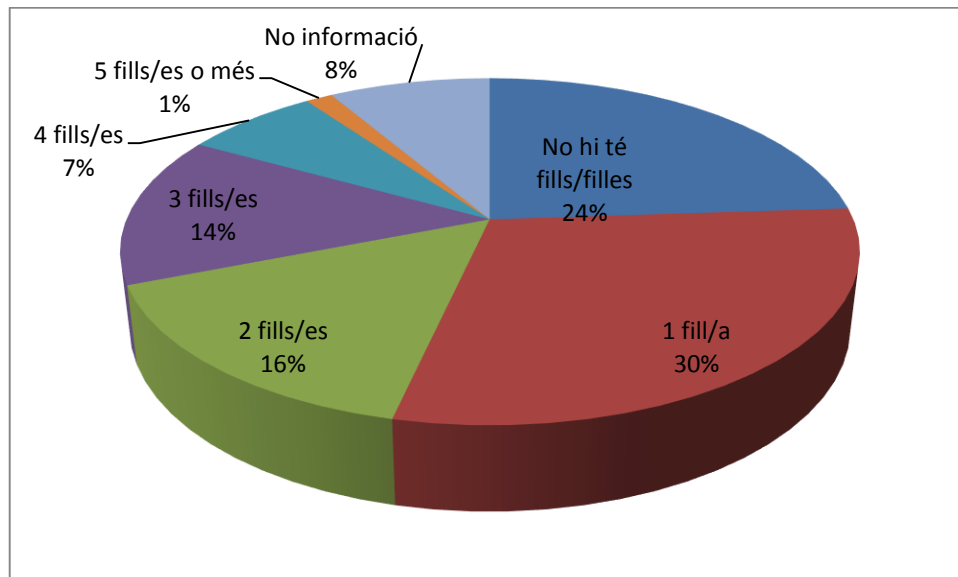
2.3.- NOMBRE DE FILLS I FILLES

Tal i com es pot veure a la taula 5, la majoria de les dones detectades que pateixen violència de gènere (67,61%) tenen com a mínim un fill o filla, només un 23,94% no en tenen. Amb les dades s'ha de tenir present que no es té aquesta informació del 8,45% dels casos, ja que molts casos són aportats pels cossos policials a través de parts en els que no es contempla aquesta informació. No obstant, en comparació amb l'any 2013 hi ha hagut més comunicació amb els cossos policials i s'ha pogut obtenir aquesta informació en més casos (en l'any 2013 el percentatge de casos sense aquesta informació ascendia al 20,55%) (vegeu taula 6).

La majoria de les dones amb descendència tenen un fill o una filla (43,75%), seguides de les que tenen dues criatures (22,92%), tres (20,83%), quatre (10,41%) i cinc o més (2,08%) (vegeu Taula 5 i Gràfic 4).

	Nombre absolut	Percentatge
No hi té fills/filles	17	23,94%
1 fill/a	21	29,58%
2 fills/es	11	15,49%
3 fills/es	10	14,08%
4 fills/es	5	7,04%
5 fills/es o més	1	1,41%
No informació	6	8,45%

Taula 5. Nombre de fills i filles de les dones ateses al 2014

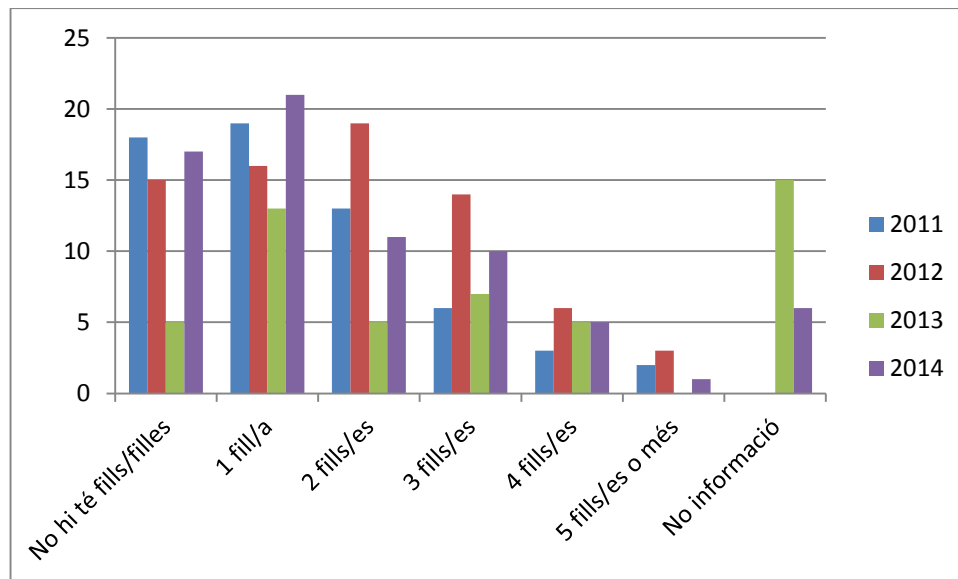
Gràfic 4. Nombre de fills i filles de les dones ateses al 2014

Comparant les dades del 2014 amb les dades del 2013 (vegeu Taula 5 i 6), s'observa una considerable disminució de casos sense informació (del 20,55% al 8,45%). Aquest fet dificulta la comparació de les dades, ja que en general al 2014 hi ha més proporció de dones amb fills i filles, especialment amb una criatura, en comparació amb el 2013. No obstant, les dades es mantenen similars en quant a la tendència a tenir pocs fills o filles, així trobem que a més nombre de fills o filles, menys casos.

	Nombre absolut	Percentatge
No hi té fills/filles	5	6,85%
1 fill/a	13	17,81%
2 fills/es	5	6,85%
3 fills/es	7	9,59%
4 fills/es	5	6,85%
5 fills/es o més	0	0,00%
No informació	15	20,55%

Taula 6. Nombre de fills i filles de les dones ateses al 201

A la Gràfica 5 es pot observar el nombre de fills i filles que tenen les dones ateses entre els anys 2011 i 2014. Al llarg dels diferents anys es mantenen el nombre de casos amb les diferents quantitats de fills i filles. Així trobem que la majoria de dones tenen una o dues criatures, seguides per les que tenen tres, quatre i cinc o més. Aquestes dades quadren amb la tendència de la població general.

Gràfic 5. Nombre de fills i filles de les dones ateses entre el 2011-2014

2.4.- DISCAPACITAT

Del total de dones ateses al 2014, dues presentaven discapacitat física. Aquesta dada és una novetat, ja que ni al 2012 ni al 2013 es va detectar cap cas de dones en situació de violència de gènere amb discapacitat.

La detecció de les dues dones és una avenç, ja que vol dir que des de Manlleu s'arriben a més col·lectius, en aquest cas, per les característiques particulars, que són més complicats de detectar.

2.5.- FORMACIÓ

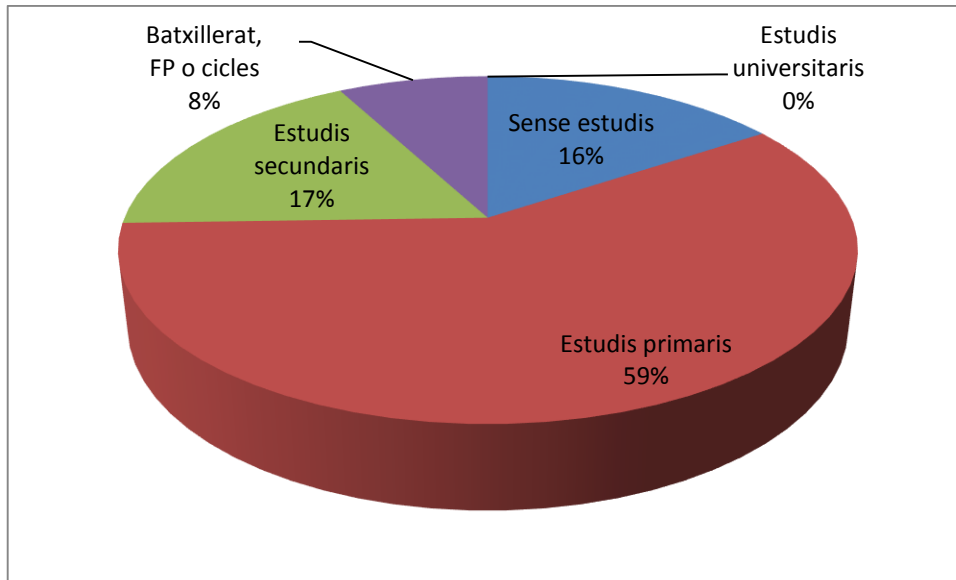
Com es pot veure a la taula 7, hi ha un 28,17% dels casos atesos en els que no es té la informació relacionada amb el nivell formatiu. Per aquest motiu, s'ha dut a terme el càlcul percentual dels casos en els que sí que hi ha informació, que és un total de 59, per poder treballar les dades.

	Valor absolut	Percentatge	Percentatge casos amb informació
Sense estudis	8	11,27%	13,56%
Estudis primaris	30	42,25%	50,84%
Estudis secundaris	9	12,68%	15,25%
Batxillerat, FP, cicles	4	5,63%	6,78%
Estudis universitaris	0	0,00%	0,00%
Sense informació	20	28,17%	-

Taula 7. Nivell de formació de les dones ateses que pateixen violència de gènere el 2014

La majoria de les dones ateses (71,87%) tenen estudis cursats tot i que cap té estudis universitaris. D'aquestes la majoria tenen estudis primaris (50,84%), seguit de les que tenen estudis secundaris (15,25%) i batxillerat, FP o cicles (6,78%).

El fet que la majoria de les dones comptin amb un mínim d'estudis permet una major comprensió del procés a seguir i de la situació que viuen o han viscut. I la varietat de nivells ens indica que no existeix un perfil específic de dones víctimes de violència de gènere.

Gràfic 4. Nivell de formació de les dones ateses que pateixen violència de gènere 2014

El fet que no hi hagi cap cas de dona amb estudis universitaris pot raure en el fet que les dones amb estudis superiors habitualment tenen un major accés al món laboral i, per tant, tenen més probabilitats de tenir independència econòmica. Aquest fet facilita la separació de l'agressor sense haver de recórrer a recursos públics. A més, és habitual que les dones sentin vergonya a l'hora de reconèixer que són víctimes de maltractament, la qual augmenta com més estudis es tenen, per la creença de considerar que a més estudis, menys maltractament.

En comparació amb el 2013, les dades es mantenen similars, tenint el gruix de les dones estudis, concretament primaris. Dels anys anteriors a 2013 no es té informació, ja que és una variable que no era contemplada.

	Valor absolut	Percentatge	Percentatge casos amb informació
Sense estudis	7	12,20%	17,95%
Estudis primaris	18	33,96%	46,16%
Estudis secundaris	10	18,87%	25,64%
Batxillerat, FP, cicles	4	7,54%	10,26%
Estudis universitaris	0	0%	0%
Sense informació	14	26,41%	-

Taula 7. Nivell de formació de les dones detectades que pateixen violència de gènere el 2013

2.6.- SITUACIÓ LABORAL

Com en el cas de la formació acadèmica, hi ha un 32,86% dels casos dels que no es disposa la informació pertinent. Per aquest motiu, es treballarà amb les dades percentuals dels 47 casos atesos dels que es té la informació (vegeu Taula 8).

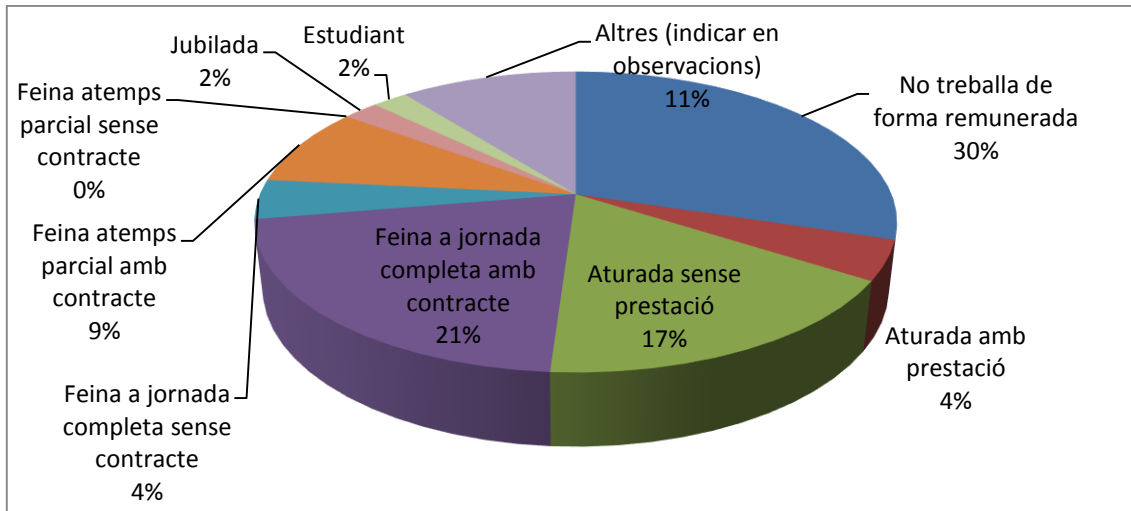
La majoria de la dones que es troben en situació de violència en el nostre municipi, tenen ingressos mensuals (51,08%), la majoria dels quals provenen de feina remunerada (34,05%) amb contractes de jornada completa o parcials amb contracte o sense (vegeu Taula 8 i Gràfic 5).

No obstant, encara hi ha un gruix important del 29,79% que treballen de forma no remunerada, és a dir, realitzant les tasques de manteniment de la llar i la cura de les seves filles i fills i altres persones a càrrec.

	Valor Absolut	Percentatge	Percentatge casos amb informació
Treballa de forma no remunerada	14	20,00%	29,79%
Aturada amb prestació	2	2,86%	4,26%
Aturada sense prestació	8	11,43%	17,02%
Feina a jornada completa amb contracte	10	14,29%	21,28%
Feina a temps parcial amb contracte	2	2,86%	4,26%
Feina a jornada completa sense contracte	4	5,71%	8,51%
Feina a temps parcial sense contracte	0	0,00%	0,00%
Jubilada	1	1,43%	2,13%
Estudiant	1	1,43%	2,13%
Altres	5	7,14%	10,64%
Sense informació	23	32,86%	-

Taula 8. Situació laboral de les dones detectades que pateixen violència de gènere el 2014

No obstant, hi ha un percentatge elevat de dones que no reben cap tipus d'ingrés (48,94%), d'aquests un 2,18% és degut a que són estudiants. La situació d'aquestes dones dificulta la seva independència i sortida de la situació de violència en la que viuen.

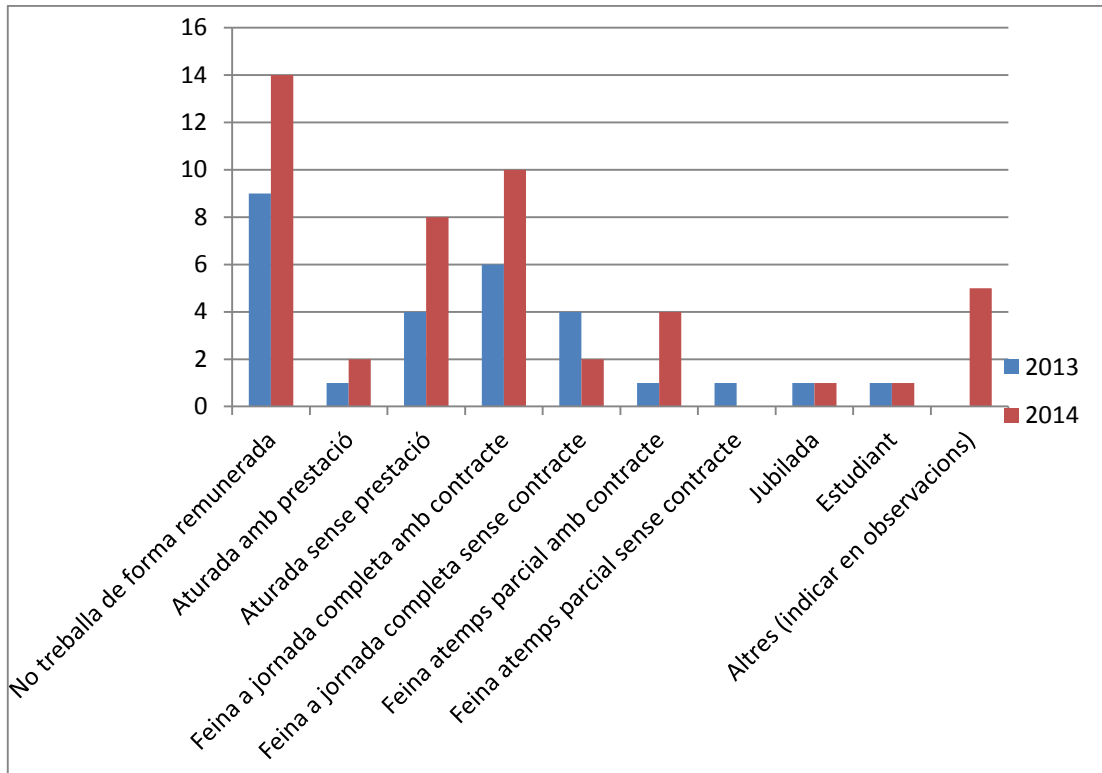

Gràfic 5. Percentatge dels casos de violència de gènere de 2014 en els que es té la informació de la situació laboral

En comparació amb l'any 2013, s'observa un augment de les dones que treballen de forma no remunerada, aturades amb i sense prestació i, feina a jornada completa i parcial amb contracte. Es redueixen considerablement les dones que treballen sense contracte, la qual cosa és positiva, ja que vol dir que les que treballen cotitzen i s'asseguren una sèrie de serveis a curt i llarg termini (vegeu Taula 8 i 9, i Gràfic 6).

	Valor Absolut	Percentatge	Percentatge casos amb informació
Treballa de forma no remunerada	9	16,99%	32,14%
Aturada amb prestació	1	1,9%	3,58%
Aturada sense prestació	4	7,55%	14,28%
Feina a jornada completa amb contracte	6	11,32%	21,14%
Feina a temps parcial amb contracte	4	7,55%	14,28%
Feina a jornada completa sense contracte	1	1,9%	3,58%
Feina a temps parcial sense contracte	1	1,9%	3,58%
Jubilada	1	1,9%	3,58%
Estudiant	1	1,9%	3,58%
Sense informació	25	47,17%	-

Taula 9. Situació laboral de les dones detectades que pateixen violència de gènere el 2013

Gràfic 6. Percentatge dels casos de violència de gènere de 2013 i 2014 en els que es té la informació de la situació laboral

3.- CARACTERÍSTIQUES DE L'EPISODI DE VIOLÈNCIA REGISTRAT

3.1.- RELACIÓ DELS CASOS DETECTATS AMB L'AGRESSOR

En el 50,70% dels casos atesos, l'agressor és la parella actual (36 casos) i en un percentatge similar, el 49,30% (35 casos), la persona agressora és l'ex-parella.

En relació amb el 2013, es mantenen les dades, tot i que en el 2014 tenim la informació de totes les dones (en el 2013 en un 11,32% dels casos no constava aquesta informació)

Les dades ens demostren que la violència de gènere es manté un cop ha finalitzat la relació amb l'agressor i, per tant, que cal continuar treballant amb la dona perquè pugui assolir el procés d'alliberació.

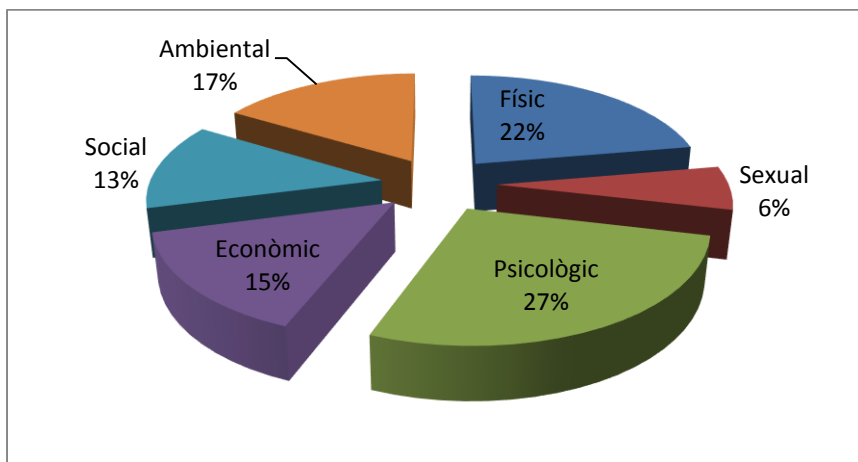
3.2.- TIPUS DE MALTRACTAMENT

La Taula 10 i el gràfic 7 ens mostren el tipus, quantitat i percentatge de maltractaments que s’han donat en els casos atesos al 2014. L’anàlisi ha estat realitzat sobre el total de maltractaments, que és superior al nombre de casos ja que els maltractaments es presenten combinats (sent la combinació més freqüent físic i psicològic), i sobre els 68 dels 71 casos que es té la informació pertinent.

La majoria de les dones ateses han patit maltractament psicològic i físic (88,23% i 71,01%, respectivament), seguit de l’ambiental (52,94%), l’econòmic (48,53%) i el social (41,17%). El sexual és el que es dóna en menys ocasions (20,59%), pot ser degut a que la sexualitat és encara avui dia un tema tabú i hi ha la creença que dins les relacions de parella no pot haver agressions sexuals.

	Nombre absolut	Percentatge sobre total de maltractaments (N=220)	Percentatge sobre total de casos atesos amb informació (N=68)
Físic	49	22,27%	71,01%
Sexual	14	6,36%	20,59%
Psicològic	60	27,27%	88,23%
Econòmic	33	15,00%	48,53%
Social	28	12,73%	41,17%
Ambiental	36	16,36%	52,94%

Taula 10. Nombre de persones que pateixen cada maltractament i percentatge del total l’any 2013.

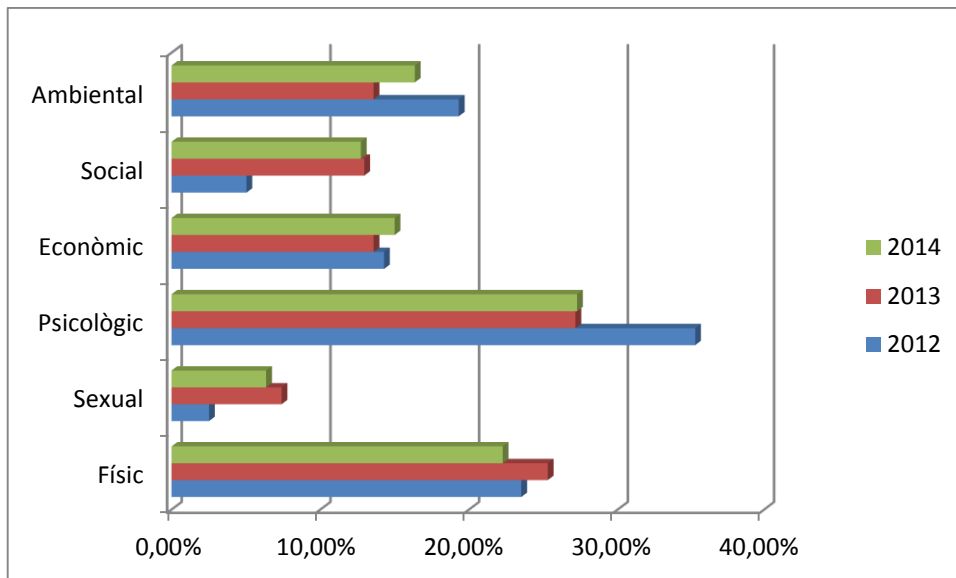
Gràfic 7. Tipologia dels maltractaments dels casos atesos al 2014 en base al total de maltractaments (N= 220)

En comparació amb el 2013 (vegeu Taula 11), veiem que es mantenen les proporcions, havent un lleuger augment en el maltractament ambiental, sexual i físic.

	Nombre absolut	Percentatge sobre total de maltractaments (N=162)	Percentatge sobre total de casos atesos amb informació (N=49)
Físic	41	25,30%	83,68%
Sexual	12	7,40%	24,49%
Psicològic	44	27,16%	89,80%
Econòmic	22	13,59%	44,90%
Social	21	12,96%	42,86%
Ambiental	22	13,59%	44,90%

Taula 11. Nombre de persones que pateixen cada maltractament i percentatge del total l'any 2013.

Al Gràfic 8 es pot observar la comparació entre els anys 2012, 2013 i 2014. S'observa una tendència global similar entre les diferents tipologies de maltractament detectades als tres anys que es presenten a la comparativa. S'observa que al 2012 es detectaven especialment els casos de violència psicològics, físics i ambiental, especialment en el maltractament psicològic. En el 2013 i 2014, en canvi, hi ha major detecció de totes les tipologies, essent la menys present la violència sexual.

Gràfic 8. Nombre de maltractaments detectats en els casos de 2012, 2013 i 2014.

3.3.- COMBINACIÓ DEL TIPUS DE MALTRACTAMENT

El maltractament psicològic és el més freqüent de tots, és present en el 90,47% dels casos. A la taula 12, veiem que aquest 90,47% la violència psicològica únicament es presenta en un dels casos (1,59%), la resta de casos es presenta acompanyada dels altres tipus de violències. En la majoria de casos totals la violència psicològica ve acompanyada de la física (71,42%). Per tant, el que és més comú és que la violència psicològica s'acompanyi de la física, per això és important poder intervenir quan es detecta la violència psicològica, per tal de prevenir la resta de violència.

Cal a dir, però, que qualsevol tipus de violència (física, sexual, ambiental, social i econòmica) té un important impacte psicològic en les dones i, per tant, es podria considerar que en el 100% dels casos existeix tal violència. No obstant, a l'hora de parlar de violència psicològica les dades se centren en aquella violència més directa (insults, amenaces, menyspreus, humiliació, etc).

El segon tipus de maltractament més freqüent és el físic, que el trobem present en el 80,94% dels casos. Apareix sol en el 3,17% de les ocasions. El tercer tipus de violència més present és l'ambiental (57,14%), seguida de la social (42,86%), l'econòmica (41,25%) i la sexual (23,81%).

De la totalitat de les modalitats que trobem, la més comuna és la violència psicològica amb la física (19,05%), seguida de tots els tipus de violències (11,11%), la violència física, psicològica, sexual, social i ambiental (7,94%), Psicològic, Econòmic, Social i Ambiental (7,94%), i la física, psicològica i ambiental (6,35%).

	Nombre absolut	Percentatge
No catalogat	0	0,00%
Físic	2	3,17%
Físic i Psicològic	12	19,05%
Físic i Econòmic	2	3,17%
Físic i Social	1	1,59%
Físic i Ambiental	1	1,59%
Físic, Psicològic i Sexual	2	3,17%
Físic, Psicològic i Social	1	1,59%
Físic, Psicològic i Econòmic	3	4,76%
Físic, Psicològic i Ambiental	4	6,35%
Físic, Psicològic, Social i Ambiental	3	4,76%
Físic, Psicològic, Econòmic i Ambiental	3	4,76%
Físic, Psicològic, Econòmic i Social	2	3,17%
Físic, Psicològic, Econòmic, Social i Ambiental	2	3,17%
Físic, Psicològic, Sexual i Econòmic	0	0,00%
Físic, Psicològic, Sexual i Social	1	1,59%
Físic, Psicològic, Sexual, Social i Ambiental	5	7,94%

Físic, Psicològic, Sexual, Econòmic, Social i Ambiental	7	11,11%
Psicològic	1	1,59%
Psicològic i Ambiental	4	6,35%
Psicològic, Social i Econòmic	0	0,00%
Psicològic, Econòmic i Ambiental	2	3,17%
Psicològic, Econòmic, Social i Ambiental	5	7,94%

Taula 12. Combinació dels tipus de maltractaments de les dones ateses al 2014

Veiem, doncs, que la violència de gènere es presenta amb diverses combinacions, totes de les quals suposen un risc per a la salut de la dona. A diferència del 2013 (vegeu Taula 13), no hi ha cap cas sense catalogar i, per tant, les dades són més acurades a la realitat. No obstant, alguns dels casos han estat atesos puntualment i per una situació violenta concreta, la qual cosa dificulta que es puguin tenir les dades exactes del que succeeix.

En comparació amb l'any 2013, es mantenen més o menys estables les tipologies més presents en els casos de violència de gènere. Es detecta, però, un lleuger augment de la violència psicològics (del 89,90 al 90,27%) i una molt lleugera disminució de la física (del 83,68% al 80,94%).

	Nombre absolut	Percentatge
No catalogat	6	11,32%
Físic	2	3,8%
Físic i Psicològic	11	20,75%
Físic i Econòmic	1	1,9%
Físic, Psicològic i Sexual	2	3,8%
Físic, Psicològic i Social	1	1,9%
Físic, Psicològic i Econòmic	2	3,8%
Físic, Psicològic i Ambiental	4	7,55%
Físic, Psicològic, Social i Ambiental	1	1,9%
Físic, Psicològic, Econòmic i Ambiental	2	3,8%
Físic, Psicològic, Econòmic i Social	1	1,9%
Físic, Psicològic, Econòmic, Social i Ambiental	4	7,55%
Físic, Psicològic, Sexual i Econòmic	1	1,9%
Físic, Psicològic, Sexual i Social	1	1,9%
Físic, Psicològic, Sexual, Social i Ambiental	2	3,8%
Físic, Psicològic, Sexual, Econòmic, Social i Ambiental	6	11,32%
Psicològic	1	1,9%
Psicològic, Social i Econòmic	1	1,9%
Psicològic, Econòmic, Social i Ambiental	4	7,55%

Taula 13. Combinació dels tipus de maltractaments de les dones ateses al 2013

4.- MESURES LEGALS I DE PROTECCIÓ ADOPTADES

En relació a les mesures legals i de protecció adoptades (vegeu taula 14), més de la meitat de les dones (53,54%) han dut a terme mesures legals per posar fi a la situació de violència, no obstant un 40,85% dels casos que no ha fet servir recursos legals o no ha quedat recollit en la base. Només d'un 4,23% no es té informació suficient sobre aquest aspecte.

	Nombre absolut	Percentatge
No consta la informació	3	4,23%
No ha tramitat mesures legals	29	40,85%
Denúncia	21	29,58%
Denúncia i Ordre de protecció	8	11,27%
Denúncia, Ordre de protecció i Informe de Lesions	3	4,23%
Denúncia, Ordre de protecció i Teleassistència Mòbil	3	4,23%
Denúncia i Informe de Lesions	0	0,00%
Denúncia, Ordre de protecció, Teleassistència Mòbil i Informe de Lesions	1	1,41%
Ordre de Protecció	2	2,82%
Informe de Lesions	0	0,00%
Orde de protecció i Teleassistència Mòbil	0	0,00%

Taula 11: Mesures legals preses dels casos atesos al 2014.

La denúncia és la mesura legal més recurrent, es dona en el 52,11% dels casos (percentatge superior en comparació amb el 2013 que es situava en un 43,41%). Aquest fet pot ser degut a la major informació i, en part, a l'impacte al municipi d'un recurs per a dones estable, que permet un millor assessorament per part de tots els serveis.

El 43,24% de les denúncies es presenten conjuntament amb altres mesures legals, concretament amb ordre de protecció a la víctima, informe de lesions i teleassistència. En general, en totes hi ha hagut un augment en comparació amb les dades del 2013 (vegeu Taula 12).

	Nombre absolut	Percentatge
No consta la informació	4	7,55%
No ha tramitat mesures legals / No consta informació	22	33,96%
Denúncia	12	22,64%
Denúncia i Ordre de protecció	6	11,32%

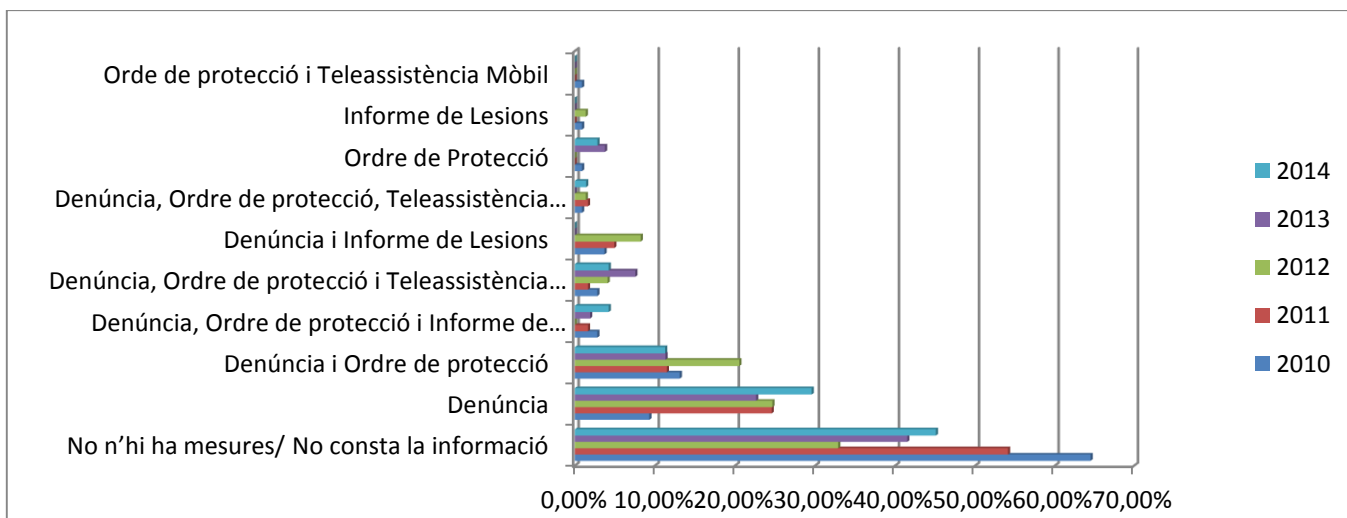
Denúncia, Ordre de protecció i Informe de Lesions	1	1,90%
Denúncia, Ordre de protecció i Teleassistència Mòbil	4	7,55%
Denúncia i Informe de Lesions	0	0%
Denúncia, Ordre de protecció, Teleassistència Mòbil i Informe de Lesions	0	0%
Ordre de Protecció	2	3,77%
Informe de Lesions	0	0%
Orde de protecció i Teleassistència Mòbil	0	0%

Taula 11: Mesures legals preses dels casos atesos al 2013.

Comparant amb les dades del 2010 al 2014 (vegeu Gràfic 9), s’observa una certa estabilitat en les dades en quant a mesures de protecció. No obstant, al 2014 hi ha hagut més nombre de denúncies en comparació amb els altres anys, sense ser acompanyades per altres mesures. Es veu com l’informe de lesions no és habitual, la qual cosa es pot relacionar amb el lleuger descens de la violència física en comparació amb la psicològica que ha augmentat però que no deixa senyals evidents als cos.

Així mateix, s’observa com cada cop hi ha més informació dels casos atesos. En el cas del 2014 sembla haver hagut una pujada perquè, per poder comprar les dades amb els anys 2010-2012 hem hagut d’agrupar els casos sense informació dels que no ha hagut cap mesura.

Per les característiques de la violència de gènere, és d’esperar que les mesures de protecció no augmentin, ja que les dones tenen por a les conseqüències que poden tenir la intervenció judicial.

Gràfic 9. Percentatge de mesures de protecció anys 2012, 2013 i 2014.

CONCLUSIONS

El nombre de casos atesos durant tot l'any 2014 ha augmentat en comparació amb la resta d'anys (setanta u). Hi ha hagut vint-i-sis altes i quinze baixes per canvis de domicili de la víctima o resolució de la situació. A finals d'any hi havia 56 casos oberts, 7 més que a finals del 2013 i 13 més que a finals de 2012.

Tot i que les altes han estat inferiors en comparació amb els anys anteriors, el nombre de dones ateses augmenta. Això pot ser degut a que els casos siguin més complicats de poder resoldre per les característiques socioeconòmiques en les que es troben les dones. Moltes d'elles es troben que no són capaces de poder independitzar-se econòmicament, tenen molta pressió a nivell social i por a no poder sobreviure per si mateixes.

El perfil predominant dels casos atesos a Manlleu és el d'una dona adulta entre els 30-64 anys, d'origen marroquí, seguida de les de l'Estat espanyol, majoritàriament amb un fill o filla, amb estudis bàsics (primaris o secundaris), que pateix principalment maltractament psicològic, associat a d'altres maltractaments.

Es manté el nombre de casos de violència de gènere en la franja adulta.

La franja d'edat adulta continua sent la més nombrosa i representa el 69,01% dels casos. No obstant, hi ha hagut augment en casos de menors d'edat en comparació amb el 2012. L'atenció a joves (19-29 anys) es manté, essent per 2013 el 22,60% i pel 2012 el 20,55%.

Les dades ens indiquen un lleuger augment de casos en franges d'edat joves, que ens mostren la necessitat de treball amb joves del municipi per prevenir la violència de gènere i començar a establir relacions igualitàries.

El maltractament psicològic és el més habitual i no acostuma a anar sol.

Les dades continuen mostrant que el maltractament psicològic és el més habitual i que en la majoria de casos no apareix sol, sinó que va acompanyat principalment del físic i també pel sexual, econòmic, social i/o ambiental.

És molt important seguir treballant l'augment de la consciència i detecció de la situació de violència entre els diferents professionals que treballen en contacte directe amb les famílies; així mateix, amb la pròpia dona perquè sigui capaç d'identificar de la situació per part de les víctimes.

El maltractament físic és més evident i fàcil de detectar, però no ho són tant els altres, i per tant dificulta que les dones que els estan patint demanin ajuda i els professionals el detectin. No obstant, les dades mostren que està augmentant la detecció de maltractaments no físic i disminueix la comptabilització dels casos en els que només hi ha violència. Això últim mostra un augment del coneixement de procés de la violència de gènere on no és pot concebre el maltractament físic sense una part psicològica (que pot ser pròpiament psicològica o no).

És important que un cop els professionals i la dona tinguin identificada la situació de violència, es pugui treballar per presentar denúncia. Si no és el cas, cal establir un pla de treball conjunt amb la dona per millorar al màxim la seva situació.

El maltractament econòmic a les famílies, particularment a les monoparentals té una repercussió directa en els Serveis Socials Bàsics Municipals a nivell econòmic i professional.

Esmentar que es manté el nombre de les dones detectades que pateixen maltractament econòmic per part de les seves ex parelles . Tenen assignada la guarda i custòdia dels fills i filles menors quan n'hi ha, són famílies monoparentals i no solen tenir cap mena de suport ni d'implicació per part de l'altre progenitor. Fins i tot si la implicació és puntual i/o esporàdica, es generen situacions familiars de molta precarietat material i econòmica, incrementades per la situació de crisi generalitzada. S'observen però força situacions noves en parelles estables, que relacionem amb la situació de pocs diners i que resten en mans només del marit.

Disminueix l'aplicació de les mesures legals i de protecció adoptades

Comparant amb les dades del 2012 , en nombre de casos amb denúncia el 2013 ha disminuït en un 7,24%. Pel que fa a les ordres de protecció, el percentatge de persones que en disposen també ha minvat.

Aquestes dades poden ser degudes a un augment de maltractaments no físic, els quals dificulta l'obtenció d'evidència constatable de la seva existència i, per tant, dificulta la possibilitat de resolucions judicials favorables. A més, cal tenir present la

creença social de l'existència de moltes denúncies falses, que en realitat són inferiors a l'1%, que pot dificultar prendre la decisió d'adoptar mesures legals per si no són cregudes.

No hem d'obviar, que tot i que la majoria de dones ateses són de nacionalitat espanyola, hi ha un gran nombre de dones d'altres països en els que s'accepta amb més normalitat el que la nostra legislació protegeix.

Tot i que la finalitat del procés de recuperació de la víctima no és la denúncia, la seva existència permet una actuació més acurada i justa. Resulta molt important, per aquesta finalitat, la tasca de seguiment i acompanyament en el procés de recuperació amb identificació del maltractament i els drets que tenen les dones. Aquest treball permetrà l'enfortiment de la dona per poder adoptar diverses alternatives en les que es troben les mesures legals.